

CONSPECTUS

CAPITUM, PARAGRAPHORUM, SCHOLIORUM ET COROLLARIORUM QUE IN HOC TOMO SECUNDO CONTINENTUR.

PARS II.

DE MAGISTERIO SPIRITUALI.

CAPUT I.

An, et qualis procurandus sit Magister spiritualis ab animabus, que ad perfectionem christianam aspirant.

§ 338. Magister spiritualis quis.	1
§ 339. Magister spiritualis procurandus est.	2
Scholium. Referuntur errores.	4
§ 340. Magistri defectum Deus subinde supplet.	5
Scholium. Quod tamen raro fit.	6
§ 341. Magister junioribus necessarius est.	6
§ 342. Etiam perfecti magistro indigent.	7
Scholium. Nonnulla notanda.	8
§ 343. Magistro ratio totius conscientie reddenda est.	9
Schol. I. Quomodo reddenda sit.	10
Schol. II. Quomodo sub sigillo a Magistro retinenda.	10
§ 344. Magister sit omnibus numeris absolutus.	11
Scholium. Etiam confessorius numeris omnibus absolutus procurandus est.	14
§ 345. Magistri dotes : Primò doctrina, pietas et experientia.	13
§ 346. Doctrina in Magistro requisita.	14
§ 347. Pietas.	15
Scholium. Corollaria.	15
§ 348. Humilitas.	16
Scholium. Quomodo exercenda.	16
§ 349. Mansuetudo.	17

	Pag.
SCHOLIUM. Quomodo rigor mansuetudini jungendus.	17
§ 350. Charitas proximi et zelus.	18
§ 351. Donum discretionis spirituum.	18
SCHOLIUM. Quomodo donum discretionis suppleri possit.	19
§ 352. Temerè se quis in magisterium spirituale intrudit sine praeſatis dotibus.	20
§ 353. Vocatus vero sanctè suscipit.	21
SCHOLIUM. Quomodo procedere debeat.	22
§ 354. Talis Magister a Deo petendus.	22
§ 355. Magistro electo plenè obediendum.	23
§ 356. Tentationes Magistro aperiendae.	23
SCHOLIUM. Objectio solvitur.	23
§ 357. Non uni Magistro se pertinaciter alligandum.	26
SCHOLIUM. Quando Magister mutandus.	27
§ 358. Nonnullae regulæ generales pro Magistro. Primò : Perfectio in executione obligationis suæ consistit.	27
SCHOLIUM. Non verò in donis extraordinariis.	28
§ 359. Secundò : Nolet virtutis medium servare.	28
§ 360. Tertio : Magister orationem vocalem subinde suadeat.	29
§ 361. Quarto : Orationi discipuli se accommodet.	30
§ 362. Quintò : Non semper maximam perfectionem a singulis exigit.	30
§ 363. Sextò : Non deproperetur negotium perfectionis.	31
§ 364. Septimò : Voluntatem propriam abnegare doceat.	32

CAPUT II.

Quomodo Magister spiritualis incipientes, proficientes et perfectos iuvare debeat.

§ 365. Magister spiritualis capacitatem naturalem sui discipuli bene perspectam habeat.	33
SCHOLIUM. Quæ aliquo modo ad perfectionem prodese potest.	33
§ 366. In quo consistat capacitas naturalis.	33
SCHOLIUM. Quinam incapaces sint naturaliter.	34
§ 367. Capacitas supernaturalis in quo consistat.	35
SCHOLIUM. Unde hæc capacitas cognosci possit.	35
§ 368. Vocatio definitur.	36
SCHOLIUM. Vocatio alia naturalis, alia supernaturalis.	36
§ 369. Deus omnes ad ecclesiam vocat.	36

	Pag.
§ 370. Deus omnes ad aliquem statum vocat.	37
SCHOLIUM. Varii status.	38
§ 371. Deus vocat ad statum laicalem et sæcularem.	38
SCHOLIUM. Vocatio ad statum laicalem subinde est naturalis, subinde supernaturalis.	39
§ 372. Vocatio ad statum sæcularem maturè recognoscenda.	40
§ 373. Regulæ pro cognoscendâ vocatione ad statum sæcularem.	41
§ 374. Vocatio ad dignitates civiles bene expendenda est.	43
§ 375. Regulæ pro electione dignitatum civilium.	44
§ 376. In statu sæculari, vocationi suæ respondens perfectionem assequi potest.	45
SCHOLIUM. An in statu electo perseverandum sit.	46
§ 377. Deus vocat aliquos ad statum clericalem.	47
SCHOLIUM. Vocatio hæc est supernaturalis.	48
§ 378. Vocatio ad statum ecclesiasticum valde maturè expendenda est.	49
§ 379. Signa vocationis ad statum clericalem.	50
SCHOLIUM. Monitum Catechismi romani.	51
§ 380. Deus aliquos vocat ad statum religiosum.	51
SCHOL. I. Vocatio religiosa est signum predestinationis.	54
SCHOL. II. Professio religiosa est quasi alter baptismus.	54
§ 381. In vocatione religiôsa maturo consilio procedendum.	55
SCHOLIUM. Propinqui in hac vocatione subinde malè consuluntur.	56
§ 382. Regulæ pro cognoscendâ vocatione religiosa.	57
§ 383. Vocatio religiosa non negligenda, nec diu procrastinanda.	58
§ 384. Vocatio secunda est specialis gratia.	59
SCHOLIUM. Ad vocationem secundam quamnam spectent.	60
§ 385. Secundæ vocationi obediendum est.	61
§ 386. Nonnisi rarò transitus ab unâ ad alteram religionem consulendus est.	62
COROLLARIA. Scholium.	63
§ 387. In religione non tepidè vivendum est.	64
SCHOL. I. Corollaria.	65
SCHOL. II. Religiosus status est continuum martyrium.	65
COROLLARIUM. Adhortatio ad sequendam vocationem religiosam.	66
§ 388. Signa vocationis religiosæ.	66
§ 389. Examinatâ vocatione, Magister, discipuli sui temperamentum naturale cognoscere studeat. — Temperamentum quid?	67

	Pag.
Schol. I. Quotuplex.	67
Schol. II. Signa temperamentorum.	68
390. Cholericorum affectiones.	68
391. Phlegmaticorum affectiones.	69
392. Melancholicorum affectiones.	69
393. Sanguineorum affectiones.	70
394. Cognito temperamento, attendat Magister quas amicitias discipulo permittere possit. — Amicitia quid?	70
Scholium. Amicitia quotuplex?	72
395. Amicitia prava in religione maximè fugienda.	72
396. Amicitia privata cum consanguineis vitanda.	73
COROLLARIA. Scholium.	74
397. Amicitia privata erga conterraneos vitanda.	75
Scholium. Mala ex amicitia provenientia.	76
398. Amicitia privata non satis decora seniorum cum junioribus vitanda.	76
399. Amicitia privata juniorum inter se vitanda.	78
400. Amicitia privata cum tepidis fugienda.	79
401. Amicitia privata prava magis secularibus fugienda.	80
402. Amicitia privata concupiscentia carnis fugienda.	81
Scholium. Amicitia etiam amoris sensibilis periculosa est.	83
403. Amicitia concupiscentia oculorum fugienda.	83
404. Amicitia superbia vitanda.	84
405. Amicitia privata bona colenda est.	85
406. Amicitia privata sancta secularibus querenda est.	87
407. Cautela pro amicitia privata bona.	88
Scholium. Quomodo elevetur.	89
408. Amicitia privata communem non debet excludere.	89
Scholium. Amicitia erga peccatores et inimicos vera est.	90
409. Amicitia privata nullam alii offensionem pariat.	90
410. Regula pro juvenandis incipientibus.	91
411. Regula pro juvenandis proficientibus.	92
412. Regula pro juvenandis perfectis.	94
413. Vitia capitalia hominum spiritualium.	95
414. Alia vitia spiritualium.	96
Scholium. Notanda de his vitiis.	98
§ 415. Frequentia SS. communionis.	98
Scholium. Decreta Ecclesie de SS. communionem.	98
§ 416. Frequentia S. communionis nondum perfectis expedit.	99
Schol. I. Errores circa frequentem communionem.	101
Schol. II. Objectiones solvuntur.	102
§ 417. Quotidiana communio non omnibus expedit.	103

	Pag.
Schol. I. Error nonnullorum.	105
Schol. II. Objectiones remissive.	105
§ 418. Regula pro concedendâ frequenti vel quotidiana communione. Primò : Laici non sunt absolutè excludendi.	105
§ 419. Secundò : Consensus superioris requiritur.	107
§ 420. Tertio : Requiritur fames spiritualis.	107
Scholium. Fames hæc non sit vitiosa.	108
§ 421. Quarto : Sine scandalo aliorum.	108
§ 422. Quintò : Opera virtutum requiruntur.	109
§ 423. Sextò : Aspirantes ad perfectionem ad communionem octidianam admitti possunt.	110
§ 424. Septimò : Minus perfectis menstrua communio suadenda.	111
Scholium. Notandum de menstrua communione.	111
§ 425. Octavò : Confessio laudabiliter omni communioni præmittitur.	112
§ 426. Nonò : Etiam recidivis moderata frequentia consulenda est.	112
Scholium. Notanda pro recidivis.	113
§ 427. Decimò : Subinde frequentia et abstinentia alternanda.	113
Scholium. Nonnulla monita.	114
COROLLARIUM. Adhortatio ad discretam frequentiam communionis.	114
§ 428. Celebratio missæ.	115
§ 429. Quotidiana celebratio omnibus sacerdotibus expedit.	115
Scholium. Objectiones solvuntur.	117
§ 430. Ad quotidianam celebrationem digna preparatio requiritur.	119
§ 431. Regula pro quotidianâ celebratione. Primò : Cavendum ne quis cum mortali celebret.	120
§ 432. Secundò : Cavendus relapsus in mortalia.	121
§ 433. Tertio : Cavenda venialia.	122
§ 434. Quarto : Tempore excusso ad perfectionem tendendum.	122
§ 435. Quintò : Sacerdos perfectus quotidie cum amore et timore celebret.	123
§ 436. Sextò : Pollutio involuntaria in somnis non impedit celebrationem.	124
§ 437. Septimò : Quocumque celebratio est licita, consulenda est.	125
Scholium. Quid de imperfectis dicendum.	125
§ 438. Octavò : Subinde quotidianâ celebratione ob reverentiam abstinere potest.	126

SCHOLIUM. Quando non expedit.	126
§ 439. Nonò : Devotio externa requiritur.	127
SCHOLIUM. Temporis spatium pro Missâ.	127
§ 440. Decimò : Celebrans non proficiens, de malo statu suo timere potest.	128
§ 441. Undecimò : Non celebrans vel communicans, sallem Missam audiat.	129
SCHOLIUM. Modus fructuosè Missam audiendi.	129
COROLLARIUM. Adhortatio ad devotam celebrationem.	130
§ 442. Aphorismi pro Magistris spiritualibus.	130

CAPUT III.

Quomodo Magister spiritualis bonos a malis per discretionem spirituum discernere, et vitiatos emendare debeat.

§ 443. Spiritus et vir spiritualis explicantur.	133
SCHOLIUM. Discrimen inter spirituales et devotum	133
§ 444. Divisio spiritus.	134
SCHOL. I. Ejus subdivisiones indicantur.	134
SCHOL. II. Inspirationes et instigationes quid.	135
§ 445. Discretio spirituum definitur.	136
SCHOL. I. Alia est acquisita, alia infusa.	136
SCHOL. II. Difficultas discernendi spiritus.	137
§ 446. Necessè est bene discernere spiritus bonos.	138
SCHOLIUM. Quomodo Deus inspiret.	139
§ 447. Regula pro discernendo bono spiritu. Primò : Ex fructibus cognoscitur.	140
COROLLARIA. Scholium.	141
§ 448. Secundò : Ex operibus internis bonis.	141
COROLLARIA. Scholium.	142
§ 449. Tertiò : Ex humilitate cordis.	143
COROLLARIA. Ex quâ varii boni spiritus cognoscuntur.	144
§ 450. Quartò : Anare pati et contemni.	145
COROLLARIA. Scholium. Unde varii boni spiritus procedunt.	146
§ 451. Quintò : Resignatio in voluntatem Dei et directoris.	146
COROLLARIA. Scholium. Ex quo varii boni spiritus discernuntur.	147
§ 452. Sextò : Extraordinariæ inspirationes non facile apprehendandæ.	147
COROLLARIUM. Scholium. Nisi fortè satis de eis constet.	148
§ 453. Discretio Malorum spirituum necessaria est.	149

§ 454. Regula pro discernendo malo spiritu. Primò : Si sit contra fidem et bonos mores.	150
SCHOL. I. Corollaria. Ex quo varii mali spiritus emergunt.	151
SCHOL. II. Notanda de usu SS. imaginum.	151
§ 455. Secundò : Si opus internum non sit moraliter bonum.	152
COROLLARIA. Scholium. Aliàs enim a malo spiritu procedet.	152
§ 456. Tertiò : Si superbia interveniat.	153
COROLLARIA. Scholium. Utpote que multos spiritus corrumpit.	154
§ 457. Quartò : Si quis in contemptu contristetur.	155
COROLLARIA. Aliàs enim spiritus perfectus non erit.	155
§ 458. Quintò : Si non sit conformis voluntati Dei et superiorum.	155
COROLLARIA. Scholium. Hujus conformitatis defectus varios spiritus malos prodit.	156
§ 459. Sextò : Si ad extraordinaria moveat.	157
COROLLARIA. Scholium. Aliàs enim spiritus a Deo non erit.	157
§ 460. Discretio inter spiritus bonos et malos, in dubio necessaria est.	158
SCHOLIUM. Monita pro discrezione spirituum.	160
§ 461. Regula pro discrezione spirituum.	160
Primò : Ex principio et effectu discretio facienda est.	161
COROLLARIA. Scholium. Mali enim a malo, boni a bono procedunt.	161
§ 462. Secundò : Intentio et affectus internus attendantur.	162
COROLLARIA. Scholium. Ne scilicet malum occultum ibi delitescat.	163
§ 463. Tertiò : Attendere quinam spiritus cor humiliet.	163
COROLLARIA. Scholium. Hic enim bonus est.	164
§ 464. Quartò : Ex spiritu mortificationis discernendum est.	165
COROLLARIA. Scholium. Hic enim spiritus Christi est.	165
§ 465. Quintò et Sextò : Ad docilitatem spiritus attendere.	166
COROLLARIA. Scholium. Et an hodiernis Ecclesiæ moribus conveniat.	166
§ 466. Septimò : Orandum a direttore pro discrezione rectè faciendâ.	167
§ 467. Octavò : Orandum a discipulo pro illustratione directoris.	168
COROLLARIUM. Adhortatio ad discretionem rectam.	169
§ 468. Illusio quid.	169
SCHOL. I. Explicatur.	170
SCHOL. II. Quotuplex.	170
§ 469. Justi illusionibus sunt obnoxii.	170

SCHOLIUM. Illuminati.	172
§ 470. Illusiones cavendæ sunt.	173
SCHOLIUM. Confirmatur.	174
§ 471. Radices illusionum. Prima est negligentia in rebus divinis.	175
SCHOLIUM. Quomodo hæc radix præcaveri possit.	176
§ 472. Secunda est defectus recte intentionis.	176
SCHOLIUM. Etiam in spiritualibus bona intentio deesse potest.	177
§ 473. Tertia est præcipitatio.	177
§ 474. Quarta est alios non consulere.	178
§ 475. Quinta est revelata ad proprium sensum detorquere.	179
SCHOLIUM. Dæmoni non credendum.	179
§ 476. Sexta est extraordinaria appetere.	180
SCHOLIUM. Extraordinaria in sanctis admiranda, non imitanda.	180
§ 477. Ignorantia culpabilis ab illusione non excusat.	181
SCHOLIUM. Nonnulla peccata ignorantie in viris spiritualibus.	182
§ 478. Remedia contra ignorantiam. Primum : Consulere doctores.	182
§ 479. Secundum : Expiatio conscientie.	183
§ 480. Tertium : Examen quotidianum conscientie.	183
§ 481. Quartum : Oratio.	184
COROLLARIUM. Adhortatio ad cavendas illusiones.	184
§ 482. Illusiones particulares spiritualium.	185
SCHOLIUM. Quinam magis illusionibus sint obnoxii.	186
§ 483. Effectus illusionum.	186
§ 484. Regule pro corrigendis spiritibus vitiatis. Prima : Observatio ingeni.	187
§ 485. Secunda : Observatio recreationis.	188
§ 486. Tertia : Instructio bona.	188
§ 487. Quarta : In humilitate exerceatur.	189
§ 488. Quinta : Sanctitatis fundamentum virtus est.	189
§ 489. Sexta : Magis virtuosus, magis sanctus.	189
§ 490. Septima : Dæmon dulcedines internas dare potest.	190
§ 491. Octava : Discipulus a Magistro in faciem non laudetur.	190
SCHOLIUM. Regula specialis.	190
§ 492. Aphorismi pro agnoscendis spiritibus rectis.	191
§ 493. Magisterii spiritualis arcana.	193

CAPUT IV.

Quomodo Magister spiritualis visiones, locutiones, revelationes, prophetias, Raptus et Extases suorum discipulorum discernere valeat.

§ 494. Visio definitur.	196
SCHOL. I. Divisio visionum.	197
SCHOL. II. An visio ab apparitione differat.	198
§ 495. Visio simplex quid?	199
SCHOL. I. Quotplex.	199
§ 496. Dantur visiones simplices sensibiles supernaturales Dei.	199
SCHOL. I. Apparitiones Dei in V. T. fuerunt impersonales.	202
SCHOL. II. Apparitiones Christi post ascensionem multæ impersonales sunt.	203
SCHOL. III. Quales sint apparitiones Christi in SS. Eucharistia sub specie carnis, etc.	203
SCHOL. IV. Quomodo impersonales Dei apparitiones sensibiles fiant.	204
§ 497. Angeli boni sensibilibus apparere possunt.	205
SCHOL. I. Angeli boni, in apparitionibus, aliquo modo, corpora verè talia assumunt.	206
SCHOL. II. Queritur ex quo illa forment.	206
SCHOL. III. Apparitio angelorum bonorum sensibilibus an sit miraculosa.	207
SCHOL. IV. Angeli, quomodo corpori assumpto uniantur.	207
SCHOL. V. Operationes angelorum in assumptis corporibus non sunt vitales.	208
§ 498. Dæmones etiam sensibilibus apparere possunt.	208
SCHOLIUM. Quomodo appareant.	209
§ 499. Animæ beatorum apparere possunt.	209
SCHOL. I. Quomodo animæ beatorum appareant.	211
SCHOL. II. Viventes in alio loco subinde apparent.	212
SCHOL. III. Apparitiones sanctorum corporales sunt miraculose.	213
§ 500. Animæ purgantes apparere possunt.	213
SCHOLIUM. Quomodo fiat.	214
§ 501. Dammati etiam visibilibus apparere possunt.	214
SCHOL. I. Quomodo appareant.	215

	Pag.
SCHOL. II. Infantes sine baptismo mortui non apparuerunt.	215
§ 502. Visio simplex imaginaria quid.	216
SCHOL. I. Quotuplex.	216
SCHOL. II. Quomodo fiat.	216
§ 503. Visio simplex imaginaria Dei dari potest.	216
SCHOL. I. Visio imaginaria Dei fit per angelos.	218
SCHOL. II. Hæc visio non est falsa, sed perfecta.	218
§ 504. Angeli boni imaginariè apparere possunt.	219
SCHOL. I. Quomodo fiant, et an opera dæmonum fieri possint.	220
SCHOL. II. Beati imaginariè apparere possunt.	220
§ 505. Datur visio purè intellectualis.	220
SCHOL. I. Quomodo fiat ostenditur.	220
SCHOL. II. Solus Deus est causa visionis intellectualis.	221
SCHOL. III. Visio intellectualis non potest verbis explicari, nisi sensibilis subsequatur.	221
SCHOL. IV. Visio intellectualis negativè et positivè fieri potest.	222
§ 506. Datur visio purè intellectualis.	222
SCHOL. I. Deus Christus, SS. Deipara, angeli et beati visione intellectuali videri possunt.	224
SCHOL. II. Intellectualæ visiones non sunt falsæ.	225
§ 507. Visio symbolica quid.	225
SCHOL. I. Quid ad eam requiratur.	226
§ 508. Datur visio symbolica.	226
SCHOL. I. An visio Dei et sanctorum in corpore sit symbolica.	228
SCHOL. II. An Deus in visionibus symbolicis appareat.	228
SCHOL. III. An visio symbolica purè intellectualis sit possibilis.	229
§ 509. Visio symbolica in symbolo non sistit.	229
SCHOL. I. Symbolicæ figuræ sunt tantum sæpè apparentes.	230
§ 510. Regulæ pro discernendis visionibus inter se. Prima: Visio sensibilis seu corporalis ab aliis visionibus discernitur, si ab omnibus præsentibus videatur.	231
SCHOL. I. An hæc regula sit universalis.	231
SCHOL. II. Quomodo divina ab angelicâ apparitione discernatur.	232
SCHOL. III. An Christus in iudicio particulari per se appareat.	232
§ 511. Secunda: Visio imaginaria censenda est, si nullum objectum in sensus externos incurrat.	233
§ 512. Tertia: Visio purè intellectualis est, si fiat sine medio sensibilis.	233
§ 513. Quarta: Visio symbolica est quando res representata aliud significant.	233
§ 514. Regulæ pro discernendis visionibus veris a falsis.	234

	Pag.
SCHOL. I. Quomodo ordinari possint.	234
§ 515. Signa apparitionis falsæ ex parte sui ipsius. Primò: si sit contra fidem.	235
§ 516. Secundò: Si quid indecens et impudicum includat.	235
§ 517. Tertio: Si forma sit deformis.	236
SCHOL. I. Hoc signum non est infallibile.	237
SCHOL. II. Quomodo in dubiâ apparitione procedendum.	237
SCHOL. III. An dæmon in specie crucifixi apparens licitè aliquando adorari possit.	237
§ 518. Quarto: His exclusis, apparitio ex parte materiæ divina est.	238
§ 519. Signa apparitionis falsæ ex parte personæ. Primò: Si sit acatholica.	239
SCHOL. I. Solvitur objectio.	239
§ 520. Secundò: Si sit peccatrix.	240
SCHOL. I. Solvuntur objectiones.	240
§ 521. Tertio: Si sit superba.	241
§ 522. Quarto: Si visiones desideret.	241
§ 523. Quintò: Si sit arripitua, vel delira.	242
§ 524. Sextò: Si sit melancholica.	242
SCHOL. I. Hoc signum est levius.	243
§ 525. Septimò: Si sit novitia.	243
SCHOL. I. Quod non est universale.	244
§ 526. Octavo: Si sit pauper, dives, juvenis, senex.	244
SCHOL. I. Quod generaliter non valet.	244
§ 527. Nonò: Si sit femina.	244
SCHOL. I. Quod tamen non semper tenet.	245
§ 528. Signa visionis divinæ ex parte personæ.	246
§ 529. Signa visionis non divinæ ex parte effectuum. Primò: Si ad indecens vel impudicum excitet.	246
SCHOL. I. Objectiones solvuntur.	247
§ 530. Secundò: Si excitet ad superbiam.	248
§ 531. Tertio: Si visiones patri spirituali pro consilio non revelet.	249
§ 532. Quarto: Si visiones suas faciliè propalet.	250
§ 533. Quintò: Si ad mortificationem non excitet.	250
§ 534. Sextò: Si animam inquietam relinquat.	251
§ 535. Septimò: Si ad signum crucis fugetur.	252
§ 536. Signa visionis divinæ ex parte effectuum.	252
COROLLARIUM. Adhortatio ad bonum usum visionum.	253
§ 537. Post visiones, locutiones divinæ examinandæ. Locutio divina quid.	254

	Pag.
SCHOLIUM. Quot modis nobis Deus loquitur.	254
§ 538. Locutio divina vocalis quid.	255
SCHOLIUM. Quomodo fiat.	255
§ 539. Deus subinde per externa verba vocaliter cum hominibus loquitur.	255
SCHOL. I. Locutiones divinae an sint proprie tales.	257
SCHOL. II. An locutiones haec sint personales.	257
SCHOL. III. Unde cognoscatur angelum nomine Dei loqui.	258
SCHOL. IV. Daemon etiam homini subinde loqui potest.	258
§ 540. Locutio imaginaria quid.	258
SCHOLIUM. Quomodo fiat.	258
§ 541. Deus subinde per imaginariam locutionem loquitur.	259
SCHOL. I. Quomodo imaginaria locutio ab externa discernatur.	260
SCHOL. II. Quomodo angeli ad locutionem imaginariam concurrant.	260
SCHOL. III. Locutiones imaginariae vigilantibus fiunt.	261
SCHOL. IV. Locutiones imaginariae etiam in somnio fiunt.	262
§ 542. Locutio intellectualis quid.	262
SCHOL. I. Locutio intellectualis explicatur.	263
SCHOL. II. An et quomodo fiat.	264
SCHOL. III. Quotplex sit locutio intellectualis.	264
SCHOL. IV. Quomodo discernatur.	264
§ 543. Deus subinde locutione pure intellectuali perfectis loquitur.	265
SCHOLIUM. Solvuntur objectiones.	266
§ 544. Signa locutionis divinae ex parte materiae.	266
§ 545. Signa locutionis divinae ex parte personae.	267
§ 546. Signa ex parte effectuum.	267
COROLLARIUM. Adhortatio ad audiendas locutiones divinas.	268
§ 547. Locutio divina aliquod occultum detegens dicitur revelatio. — Revelatio quid.	269
SCHOL. I. Explicatur.	269
SCHOL. II. Revelatio quotplex.	270
§ 548. Dantur revelationes divinae private.	270
SCHOL. I. Heresis lutheranorum.	272
SCHOL. II. An revelationes divinae private sint objectum fidei.	273
SCHOL. III. An private revelationes approbatae sint credenda.	274
SCHOL. IV. An inter revelationes approbatae apocryphae dentur.	274
SCHOL. V. Dantur etiam revelationes, quae a sanctis divinae pulantur et non sunt.	275
§ 549. Revelationes daemoniacae quid.	276

	Pag.
SCHOLIUM. Quomodo fiant.	276
§ 550. Revelationes daemoniacae fieri possunt.	277
SCHOLIUM. Quanam occultis demonum revelare potest.	278
§ 551. Revelatio naturalis quid.	279
SCHOL. I. Revelatio naturalis fieri potest in somniis.	279
SCHOL. II. Revelatio naturalis in vigiliis fieri potest.	279
SCHOL. III. Revelatio naturalis ex debilitate sensus et complexioni oriri potest.	280
SCHOL. IV. Revelatio imaginaria ex indiscretis mortificationibus oriri potest.	280
SCHOL. V. Revelatio imaginaria ex indiscreta oratione oriri potest.	281
SCHOL. VI. Corollaria.	281
§ 552. Revelationes naturales imaginariae dari possunt.	282
SCHOLIUM. Revelationes scientiarum confictae dantur.	283
§ 553. Signa revelationis divinae ex parte materiae sunt Primò : Si non sit contra fidem.	284
SCHOLIUM. Quid de revelationibus in rebus contra communem theologorum sententiam necdum definitis, et dispensationibus dicendum.	284
§ 554. Secundò : Si ad malum non provocet.	285
SCHOLIUM. Solvuntur objectiones.	286
§ 555. Tertio : Si revelationes inter se non sint contrariae.	287
§ 556. Quarto : Si revelationes non sint nimis multae.	287
SCHOLIUM. Hoc signum non est universale.	288
§ 557. Quintò : Si non sint de vanis et inutilibus.	288
§ 558. Sextò : Si revelata naturaliter cognosci non possunt.	288
§ 559. Septimò : Si non sint circa statum animae vivorum, aut mortuorum.	289
§ 560. Octavò : Si non sint de rebus raro revelari solitis.	289
§ 561. Nonò : Si ea solum, quae videntur Deum in decere, revelentur.	290
§ 562. Signa revelationis divinae ex parte personae.	290
SCHOLIUM. Revelationes feminarum diligentius examinandae sunt.	291
§ 563. Signa revelationis divinae ex parte effectuum.	291
COROLLARIUM. Adhortatio ad bonum revelationum usum.	291
§ 564. Revelatio futurorum dicitur prophetia. — Prophetia quid.	292
SCHOL. I. Prophetia proprie est de futuris.	292
SCHOL. II. Prophetia cognitionem et manifestationem includit.	292

	Pag.
Schol. III. Quomodo fiat revelatio prophetica.	293
Schol. IV. Prophetica revelatio fit per angelos.	293
Schol. V. Prophetia quotuplex.	294
Schol. VI. Subjectum prophetie.	294
Schol. VII. Ad prophetiam non requiritur naturalis dispositio, nec morum probitas.	295
Schol. VIII. Prophetia non datur in habitu.	296
§ 565. Spiritus prophetia fuit semper in Ecclesia.	296
Scholium. Prophetia divina est infallibilis.	297
§ 566. Dantur etiam pseudoprophetie imaginariæ.	298
Scholium. Quomodo dæmon suas pseudoprophetias edat.	299
§ 567. Dantur etiam pseudoprophetia imaginariæ.	300
Scholium. Animæ humanæ nulla indita est vis futura præsciendi.	301
§ 568. Signa veræ prophetiæ ex parte materiæ. Primò : Non sit contra veritatem et pietatem christianam.	303
§ 569. Secundò : Si non sit circa res curiosas et inutiles.	303
Scholium. Unde prophetiæ passim sine discretione non credendum.	303
§ 570. Tertiò : Si vera occulta certò et non conjecturaliter prædicantur.	304
§ 571. Quartò : Si propheta vaticinia sua certò cognoscat.	305
§ 572. Quintò : Si prædictum evenerit.	305
Schol. I. Excipiuntur prophetiæ commemoratiæ et conditionate.	305
Schol. II. Item prophetiæ non rite explicatæ.	306
Schol. III. Item excipiuntur instinctus propheticus.	307
Schol. IV. Nonnulla his exceptionibus addenda.	307
§ 573. Signa veræ prophetiæ ex parte personæ. Primò : Sanctitas morum.	308
§ 574. Secundò : Mens sana et pacata.	309
§ 575. Signa veræ prophetiæ ex parte effectuum.	309
§ 576. Regula discretions pro visionibus etc. Primò : Non omnes visiones statim rejiciendæ.	310
§ 577. Secundò : Non omnes passim revelationes admittendæ.	310
§ 578. Tertiò : Veritatem revelationis aliquis in seipso per donum discretions spirituum cognoscere potest.	311
Scholium. Non tamen sine consilio alieno.	311
§ 579. Quartò : Discretio fieri potest per instinctum divinum.	312
Scholium. Sed denu cum consilio prudentis.	312
§ 580. Quintò : Revelatio vera in alio per discretionem spirituum cognoscitur.	312

	Pag.
Scholium. Unde quis de hac discretione habitù certioretur.	313
§ 581. Sextò : Discretio hæc fieri potest per instinctum.	313
Scholium. Qui divinus erit.	314
§ 582. Septimò : Discretio fieri potest per discretionem doctrinalem.	314
Scholium. Quomodo hæc faciendâ sit.	315
§ 583. Octavò : Authentica discretio habetur a judicio Ecclesiæ.	316
Schol. I. Quæ ratio revelationum habeatur in causis canonicationis.	317
Schol. II. Quid de illis censendum.	317
Corollarium. Adhortatio ad bonum usum prophetiarum.	318
§ 584. Extasis quid.	319
Scholium. Cujus natura explicatur.	319
§ 585. Raptus quid.	320
Scholium. Divisio.	320
§ 586. Extasis naturalis.	320
Schol. I. Quomodo a morbo causetur.	320
Schol. II. Quomodo a vehementi imaginatione causetur.	321
§ 587. Datur Extasis, et Raptus naturalis.	321
Schol. I. Corollaria.	323
Schol. II. An in Extasi naturali anima corpus deserere possit.	323
Schol. III. Differentia inter somnum et Extasin naturalem.	324
§ 588. Signa Extasis naturalis. Primò : Moribus præcedens.	324
§ 589. Secundò : Determinatum tempus Extasis.	325
§ 590. Tertiò : Morbus subsequens.	325
§ 591. Quartò : Lassitudo membrorum succedens.	326
Scholium. In ipsâ Extasi tamen corpus imbecillum est.	326
§ 592. Quintò : Oblivio rerum præteritarum.	327
Scholium. Hoc signum non est universale.	327
§ 593. Sextò : Amor terrenorum.	328
§ 594. Septimò : Extasis a pavore orta.	328
§ 595. Octavò : Extasis a musicâ inducta.	328
§ 596. Extasis dæmoniaca.	328
Scholium. Quomodo fiat.	328
§ 597. Datur Extasis dæmoniaca.	329
Schol. I. An in Extasi dæmoniaca corpus in altum sublevari possit.	331
Schol. II. Dæmon subinde cadavera ab aliquâ specie incorruptionis præservare potest.	331
§ 598. Signa Extasis diabolicæ. Primò : Mala vita.	332
§ 599. Secundò : Indecentes corporis motus.	332

SCHOLIUM. Hoc signo cautè utendum.	333
§ 600. Tertio : Si quis pro suo libitu Extasin patiatur.	334
§ 601. Quarto : Si ab Extasi pro libitu cessare possit.	334
SCHOLIUM. Quid dicendum, si ad vocem superioris cesset.	335
§ 602. Quinto : Si extaticus loquatur mente turbata.	335
SCHOLIUM. Quid si in personâ Christi etc., loquatur.	336
§ 603. Sexto : Si quis non reordetur præteritum in Extasi.	336
§ 604. Septimo : Si sæpe in locis publicis rapiatur.	336
§ 605. Octavo : Si extaticus clamores brutales edat.	337
SCHOLIUM. Non verò, si modestos.	337
§ 606. Extasis divina quid.	337
SCHOL. I. Quomodo fiat.	338
SCHOL. II. Quandonam extasis contingat? an sit miraculosa, et semper omnes sensus suspendat.	338
SCHOL. III. An sensus interni suspendantur, et Extasis in somno dari possit.	339
SCHOL. IV. Corollaria.	339
§ 607. Datur Extasis divina.	340
SCHOL. I. An anima in Extasi divinâ corpus deserat.	341
SCHOL. II. An Extaticus mereatur.	341
§ 608. Extasin divinam subinde comitatur raptus corporis in æra.	342
SCHOLIUM. Quomodo fiat, explicatur.	342
§ 609. Extatici subinde splendore fulgent.	343
SCHOL. I. Quomodo fiat.	344
SCHOL. II. Quandonam splendor miraculosus sit.	344
§ 610. Extatici subinde diu ab omni cibo et potu abstinent.	345
SCHOLIUM. Quomodo fiat.	346
§ 611. Extatici nonnullis SS. stigmata impressa sunt.	347
SCHOL. I. Quomodo fiat.	349
SCHOL. II. Sanguineus sudor extaticorum.	350
§ 612. Signa Extasis divinæ. Primo : Suspensus sensibus anima contempletur divina.	350
SCHOLIUM. Quandonam revelata in Extasi postea narrare possit.	351
§ 613. Secundo : Extasis divina decens est, et verba celestia profert.	351
SCHOLIUM. Extatici subinde loquuntur.	352
§ 614. Tertio : Extasis divina est ardentè affectiva.	352
SCHOLIUM. Unde a Charitate divinâ oriri debet.	353

§ 615. Quarto : Extasis divina plerumque in sanctis exercitiis contingit.	353
§ 616. Quinto : Extasis divina sæpe brevis est.	354
§ 617. Sexto : Extasis divina vitam sanctam post se trahit.	354
COROLLARIUM. Adhortatio ad Extasim amoris.	355
§ 618. Arcana circa Extases et Raptus.	356

CAPUT V.

De bono regimine religioso.

§ 619. Regimen religiosum quid.	359
SCHOLIUM. Explicatur.	360
§ 620. Superior religiosus quid.	360
SCHOLIUM. Varia nomina superiorum religiosorum.	360
§ 621. Prælatus religiosus est magister.	361
§ 622. Scientia Prælati.	361
SCHOLIUM. Qualis scientia requiratur.	362
§ 623. Oratio et studium Prælati.	363
SCHOLIUM. Quomodo huic studio intentus esse debeat.	363
§ 624. Prædicatio et exhortatio.	364
SCHOLIUM. Prælati a prædicatione se non subtrahant.	366
§ 625. Exemplum bonum.	367
SCHOLIUM. Quomodo bono exemplo præcludere debeat.	368
§ 626. Humilitas prælati.	369
SCHOL. I. Quomodo humilitas exercenda.	370
SCHOL. II. Excusationes Prælatorum eliduntur.	370
§ 627. Prælatus religiosus dux est.	371
§ 628. Prudentia Prælati.	372
SCHOL. I. Qualis prudentia in Prælato requiratur.	373
SCHOL. II. Quomodo prudenter procedat.	374
SCHOL. III. Quomodo executive bene facienda.	375
SCHOL. IV. Discrimen inter Prælatum prudentem et imprudentem.	376
SCHOL. V. Media pro acquirendâ prudentiâ.	377
§ 629. Vigilantia Prælati.	377
SCHOLIUM. Quomodo vigilandum.	378
§ 630. Zelus, fortitudo et magnanimitas Prælati.	379
SCHOLIUM. Quomodo zelus exercendus.	380
§ 631. Patientia et constantia Prælati.	380
SCHOLIUM. Quenam prælatum acerbius torqueant.	381

	Pag.
§ 632. Prælatuſ religioſuſ eſt Paſtor.	382
§ 633. Unde primò charitatem habere debet.	383
SCHOLIUM. Qualis charitas eſſe debet benefica.	384
§ 634. Manſuetudo Prælati.	384
SCHOLIUM. Quomodo manſuetudo exercenda.	385
§ 635. Miſericordia Prælati.	386
SCHOLIUM. Quomodo miſericordia exercenda.	387
COROLLARIUM. Adhortatio ad fugiendam prælaturam.	388
§ 636. Vocatio Dei ad Prælaturam requiritur.	389
SCHOL. I. Quale peccatum ſit appetere Prælaturam.	390
SCHOL. II. Quid ſolvunt objectiones.	391
§ 637. Vocatio ad prælaturam non manifeſtatur eligendo, ſed aliis.	392
SCHOLIUM. Prælaturam lætanter acceptare plerumque non bonus zelus eſt.	393
§ 638. Dignior eligendus eſt.	394
SCHOLIUM. Eligendus ſe digniorem reputare non debet.	395
§ 639. Vocatus vocationi obſtinatè non debet reſiſtere.	395
SCHOLIUM. Obſervanda circa acceptationem Prælationis.	396
§ 640. Prælatuſ ſuæ vocationi in regimine bene reſpondere debet.	398
COROLLARIUM. Adhortatio ad fugiendam ambitionem.	399
§ 641. Potetaſ Prælati juridiſtionaliſ et œconomica.	400
SCHOLIUM. Utraque potetaſ in omnibuſ Prælatiſ non requiritur.	400
§ 642. Prælatuſ, vi ſuæ potetaſtiſ, ſubdituſ in conſcientiâ obligare poteſt.	401
SCHOLIUM. Quomodo in correptione potetaſte ſuâ Superior uti debeat.	401
§ 643. Utramque potetaſtem in officio contineat paterna lenitaſ.	402
§ 644. Potetaſ dominativa paterna preferenda eſt.	402
§ 645. Uſuſ potetaſtiſ juridiſtionaliſ lenitaſ immiſcenda.	403
§ 646. In correptione piâ zeluſ abeſſe non debet.	403
§ 647. Media ad conſervandam, augendam et reformandam religionem Prælatuſ adhibere debet.	406
SCHOLIUM. Media hæc enumerantur.	406
§ 648. Primum medium eſt obedientia.	406
§ 649. In quibuſ Prælatuſ obediendum.	408
SCHOLIUM. An in dubio obediendum.	409
§ 650. Quomodo obediendum.	409

	Pag.
SCHOLIUM. Quomodo obedientiâ malè præſtita Religionem perdere poſſit.	410
§ 651. Secundum medium eſt paupertataſ.	411
§ 652. Vita communis ſervanda.	412
SCHOLIUM. Licentiaſ generaleſ non concedendaſ.	413
§ 653. Vita communis in victu et veſtitu.	414
SCHOLIUM. Sententiæ de menſâ privatâ Prælatorum referuntur.	415
§ 654. Supellex et pretioſa ædificia vitanda.	417
SCHOLIUM. Monituſ cœremonialiſ Benedictini.	418
§ 655. Tertium medium : cuſtodia regularum.	418
SCHOLIUM. Corollaria.	419
§ 656. Quartum medium : Admiſſio hominũ bonæ indoliſ.	421
SCHOLIUM. Corollaria.	422
§ 657. Quintum medium : Bonus magiſter novitiorum.	423
SCHOL. I. Corollaria.	424
SCHOL. II. Non plureſ admittendi quàm ſuſtentari poſſunt.	425
§ 658. Sextum medium : Bonum exemplum Prælatorum et ſeniorum.	426
SCHOLIUM. Documenta pro ſenibuſ.	427
§ 659. Septimum medium : Exerciſtium orationiſ.	428
SCHOL. I. Chori exacta obſervatio.	428
SCHOL. II. Officiorum divinorum prolixitaſ religioſi non ſemper prodeſt.	429
§ 660. Octavum medium : Amor ſolitudiniſ.	430
SCHOL. I. Concilia Religioniſ evagationeſ prohibent.	431
SCHOL. II. Monachiſ commoratio in prioratibuſ, villiſ, aut aliibi prohibetur.	432
SCHOL. III. Familiaritaſ cum ſæcularibuſ et magnatibuſ vitanda.	433
§ 661. Nonum medium : Honetaſ occupatio.	434
SCHOLIUM. De opere manuum Religioſorum.	435
§ 662. Occupatio præcipua Religioſorum eſt ſtuduſ S. Scripturaſ.	437
SCHOLIUM. Quomodo utiliſ S. Scripturaſ ſtuduſ ſit.	438
§ 663. Studia Religioſa non convenientia Religioſi nocent.	439
SCHOL. I. Quomodo appetituſ ſcienſi inordinatuſ ſiat.	440
SCHOL. II. Incommoda ſtudiuſum inutilium in monaſteriis.	440
§ 664. Decimum medium : Electio recta officialium.	441
SCHOLIUM. Quid in electione officialium obſervandum.	442

	Pag.
665. Undecimum medium : Fuga ambitionis.	444
SCHOLIUM. Media pro ambitione extirpanda.	446
666. Duodecimum medium : Fraternalis charitas, et fuga discordia.	446
SCHOLIUM. Media ad vitandam discordiam afferuntur.	447
667. Decimum tertium medium : Capitula.	448
SCHOL. I. Capitula quotuplicia.	448
SCHOL. II. Incommoda capitulorum generalium.	449
668. Decimum quartum medium : Visitatio.	450
SCHOLIUM. Regula pro visitatione bene instituenda.	450
669. Boni et mali regiminis religiosi varie classes.	451
SCHOLIUM. Objectio solvitur.	452
670. Religio plerumque gubernatur ad normam inclinationis Prælati.	452
671. Prima classis mali regiminis : Debilitas intellectus et iudicii.	453
672. Secunda : Politica humana.	454
673. Tertia : Regimen merè speculativum.	454
674. Quarta : Affectata gravitas.	454
675. Quinta : Indiscreta vigilantia.	455
676. Sexta : Immaturus spiritus reformandi.	455
677. Septima : Avaritia.	455
678. Octava : Prodigalitas.	456
679. Nona : Superbia et ambitio.	456
680. Decima : Iracundia.	456
681. Undecima : Defectus zeli.	456
682. Duodecima : Pusillanimitas.	457
683. Decima tertia : Pertinacia.	457
684. Decima quarta : Commoditas carnis.	457
685. Decima quinta : Criminatio.	458
686. Decima sexta : Importunitas.	458
687. Decima septima : Ignorantia.	458
688. Ultima : Complacencia propria.	458
689. Classes boni regiminis religiosi.	459
690. Prima : Prudentia.	459
691. Secunda : Humilitas.	459
692. Tertia : Senectus experta.	460
693. Quarta : Insignis doctrina.	460
694. Quinta : Sanctitas.	460
695. Sexta : Zelus.	461
696. Septima : Experientia.	461

	Pag.
697. Octava : Bonum exemplum.	461
698. Nona : Charitas et affabilitas.	462
699. Decima : Patientia.	462
700. Ultima : Timor et amor.	462
701. Aphorismi ad regimen religiosum.	463
702. Arcana Regiminis religiosi. — Ex P. Godinez.	463

FINIS TOMI SECUNDI ET ULTIMI.

THEOLOGIAE MYSTICÆ.